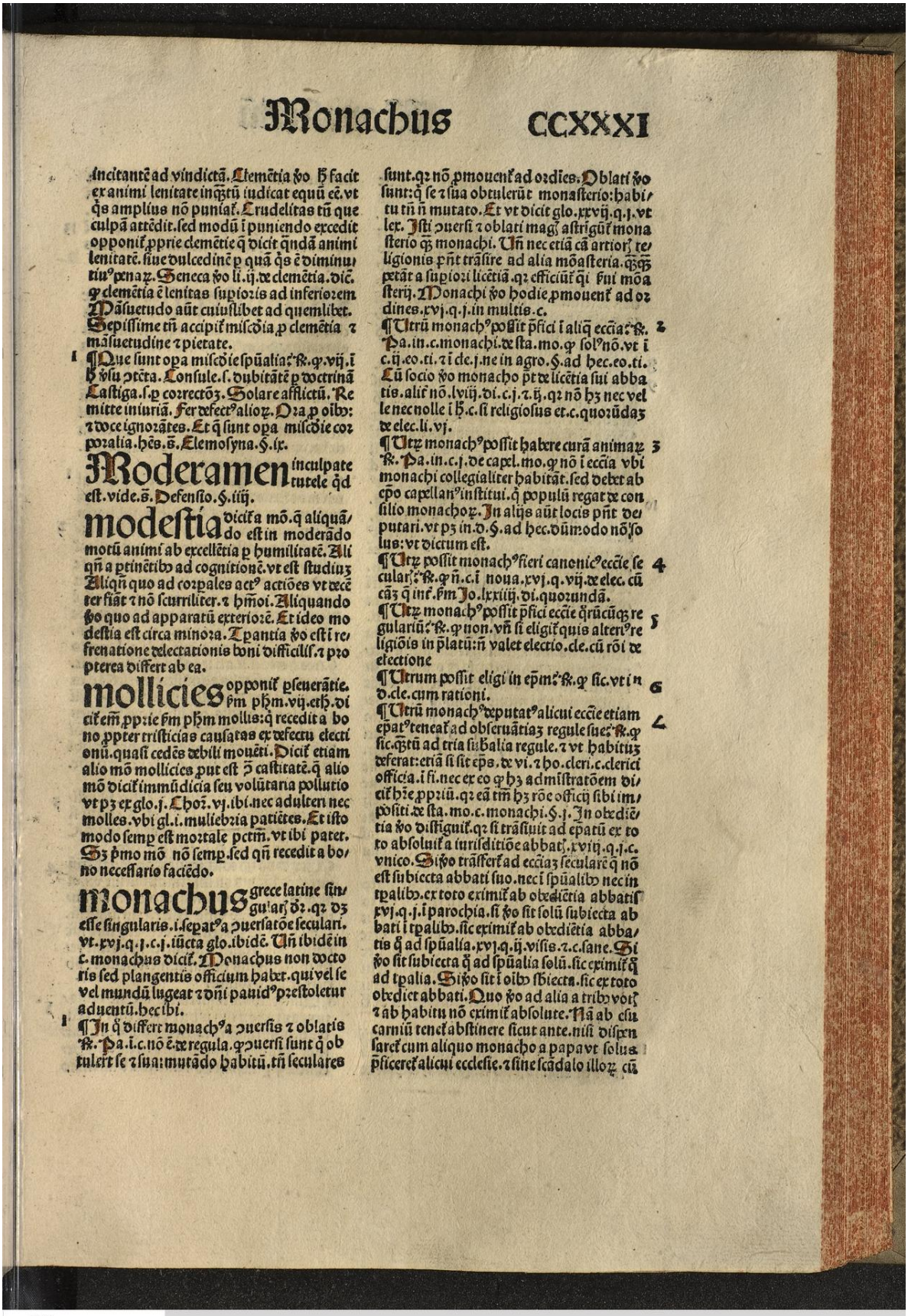

Monachus CCXXXI

incitantē ad vindictā. Clemētia ꝙo ħ facit ex animi lenitate inq̄ztū iudicat equū eē. vt q̄s amplius nō puniat. Crudelitas tū que culpā attēdit. sed modū i puniendo excedit opponit ꝓprie clemētie q̄ dicit q̄ndā animi lenitatē. siue dulcedinē p quā q̄s ē diminutiū ꝑnaꝝ. Seneca ꝙo li. ij. de clemētia. dic. q clemētia ē lenitas superioris ad inferiorem Māsuetudo aūt cuiuslibet ad quemlibet. Sepissime tū accipit miscōia p clemētia ⁊ māsuetudine ⁊ pietate.

1 ¶ Que sunt opa miscōie spūalia: ℟. q. vij. i ħ vsu ꝓcta. Consule. l. dubitātē p uectrinā Castiga. l. p correctōz. Solare afflictū. Remitte iniuriā. Fer defectꝰ alioꝝ. Ora p oibꝫ: ⁊ uoce ignorātes. Et q̄ sunt opa miscōie corporalia. hēs. s. Elemosyna. §. ix.

Moderamen inculpate tutele q̄d est. vide. s. Defensio. §. iiij.

modestia dicit a mō. q̄ aliquā/do est in moderādo motū animi ab excellētia p humilitatē. Aliq̄n a ptinētibꝫ ad cognitionē. vt est studiuꝫ Aliq̄n quo ad corporales actꝰ actiōes vt decēter fiāt ⁊ nō scurriliter. ⁊ hm̄oi. Aliquando ꝙo quo ad apparatū exteriorē. Et ideo modestia est circa minora. Tpantia ꝙo est i refrenatione delectationis boni difficilis. ⁊ propterea differt ab ea.

mollicies opponit pseuerātie. ꝑm ph̄m. vij. eth. dicit em̄ ꝓprie ꝑm ph̄m mollis: q̄ recedit a bono ꝓpter tristicias causatas ex defectu electionū. quasi cedēs debili mouēti. Dicit etiam alio mō mollicies ꝑut est ō castitatē. q̄ alio mō dicit immūdicia seu uolūtaria pollutio vt ꝑz ex glo. ſ. Choꝛ. vj. ibi. nec adulteri nec molles. vbi gl. i. muliebria patientes. Et isto modo semp est mortale pctm̄. vt ibi pater. Sz ꝑmo mō nō semp. sed q̄n recedit a bono necessario faciēdo.

monachus grece latine singularꝫ ꝺr. qz ꝺz esse singularis. i. sepatꝰ a ꝺuersatōe seculari. vt. xvj. q. j. c. j. iūcta glo. ibidē. Un ibidē in c. monachus dicit. Monachus non doctoris sed plangentis officium habet. qui uel se uel mundū lugeat ⁊ dñi pauid⁹ ꝓtestoletur aduentū. hec ibi.

1 ¶ Jn q̄ differt monachꝰ a ꝺuersis ⁊ oblatis ℟. Pa. i. c. nō ē de regula. q ꝺuersi sunt q̄ obtulerūt se ⁊ sua: mutādo habitū. tū seculares sunt. qz nō ꝓmouent ad ordines. Oblati ꝙo sunt: q̄ se ⁊ sua obtulerūt monasterio: habitu tū n̄ mutato. Et vt dicit glo. xxvij. q. j. vt ler. Jsti ꝺuersi ⁊ oblati magꝫ astrigūt monasterio q̄z monachi. Un nec etiā cā artiorꝫ religionis ꝓfit trāsire ad alia mōasteria. q̄z̄ ꝑtāt a superiori licētiā. qz efficiūt q̄si fm̄ mōasterij. ¶ Monachi ꝙo hodie ꝓmouent ad ordines. xvj. q. j. in multis. c.

¶ Utrū monachꝰ possit ꝑfici i aliq̄ eccīa: ℟. Pa. in. c. monachi. de sta. mo. q sol⁹ nō. vt i c. ij. eo. ti. ⁊ i de. j. ne in agro. §. ad hec. eo. ti. Cū socio ꝙo monacho ꝑt dē licētia sui abbatis. aliꝫ nō. lviij. di. c. j. ⁊. ij. qz nō ħz nec vel le nec nolle i ħ. c. si religiosus et. c. quoꝛūdaz de elec. li. vj. 2

¶ Utꝛ monachꝰ possit habere curā animaꝝ ℟. Pa. in. c. j. de capel. mo. q nō i eccīa vbi monachi collegialiter habitāt. sed debet ab epo capellanꝰ instituī. q̄ populū regat de consilio monachoꝝ. Jn aliꝭ aūt locis ꝑnt deputari. vt ꝑz in. d. §. ad hec. dūmodo nō solus: vt dictum est. 3

¶ Utꝛ possit monachꝰ fieri canonicꝰ eccīe secularis: ℟. q ñ. c. i noua. xvj. q. vij. de elec. cū cāz q̄ inf. fm̄ Jo. lxviij. di. quoꝛundā. 4

¶ Utꝛ monachꝰ possit ꝑfici eccīe q̄rūcūq̄z regularis: ℟. q non. vñ si eligit quis alterꝰ religiōis in ꝑlatū: ñ valet electio. de. cū rōi de electione 5

¶ Utrum possit eligi in epm̄: ℟. q sic. vt i d. cle. cum rationi. 6

¶ Utrū monachꝰ ꝓputatꝰ alicui eccīe etiam epāli teneat ad obseruātiaz regule suę: ℟. q sic. q̄tū ad tria subalia regule. ⁊ vt habituz ꝺferat: etiā si sit epūs. de vi. ⁊ ho. cleri. c. clerici officia. i fi. nec ex eo q ħz admīstratōem dicit hīe ꝓprīū. qz eā tm̄ ħz rōe officij sibi impositi. de sta. mo. c. monachi. §. j. Jn obedīētia ꝙo distinguit. qz si trāsiuit ad epātū ex toto absolutꝰ a iurisditiōe abbatis. xviij. q. j. c. vnico. Si ꝙo trāsfert ad eccīaz secularē q nō est subiecta abbati suo. nec i spūalibꝫ nec in tpalibꝫ. ex toto eximit ab obedīētia abbatis xvj. q. j. i parochia. si ꝙo sit solū subiecta abbati i tpalibꝫ. sic eximit ab obedīētia abbatis q̄ ad spūalia. xvj. q. ij. visis. ⁊. c. sane. Si ꝙo sit subiecta q̄ ad spūalia solū. sic eximit q̄ ad tpalia. Si ꝙo sit i oibꝫ sbiecta. sic ex toto obedit abbati. Quo ꝙo ad alia a tribꝫ vot⁹ ⁊ ab habitu nō eximit absolute. Nā ab eis carniū tenet abstinere sicut ante. nisi dispensareť cum aliquo monacho a papa vt solus ꝑiceret alicui ecclesie. ⁊ sine scādalo illoꝝ cū 7

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-173/0493
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG